

EXCURSIEVERSLAGEN ZUIDHOLLANDSE DELTA

Afdeling Utrecht-stad, 26 mei 2013

Verlag van Trees Wiggemans

Met de afdeling Utrecht vertrekken we zondagmorgen om 7.00 uur vanaf Galgenwaard. We gaan met drie auto's en deze keer rij ik zelf. Mijn medepassagier Hans Peterse (de broer van) is een grote man die maar net in de auto past, maar goed geïnformeerd is en haarfijn uit de doeken doet wat we die dag zoal kunnen verwachten en met enig geluk zullen zien. Jeroen Steenbergen had voor vertrek al gezegd, na overleg met Guus Peterse, welke route we zouden nemen in verband met het getij. Er was namelijk een specifieke vogel die we allemaal wel erg graag wilden zien, maar dan was het zaak dat het water niet al te laag zou staan.

Stoere kerels en vrouwen ...

De plaatsen die ik me nog voor de geest kan halen zijn: Stellendam, Brouwershaven, 's Gravenpolder, Prunjepolder, Hansweert en de Biesbosch, maar in welke volgorde en waar ik wat heb gezien, weet ik echt niet meer. Deze groep stoere kerels en daarbij ook zeker zo stoer twee vrouwen, gaan heel gericht te werk. Ze stoppen, stellen allemaal hun eigen telescoop op, in dit geval laag en allemaal zittend (want het waaide hard en het was berenkoud), roepen wat ze zien, geven elkaar instructies waar

Telescopen in de aanslag - Trees Wiggemans

te kijken, melden een en ander bij waarneming.nl en gaan door naar de volgende plek. Het gevolg van deze aanpak is dat je heel veel ziet. Naast de gebruikelijke soorten hadden we kanoet, drieteenstrandloper en zilverplevier in zomerkleed, kleine plevier, bontbek- en strandplevier en als slagroom op de taart de terekruiter. We zaten nog geen twee tellen of Jeroen had hem al gevonden. Onbegrijpelijk, want hij was net zo grijs als het slik, maar zijn opgewipte snaveltje was overduidelijk.

Gelukkig was de vogel niet gevlogen

We hebben ook nog een poging gedaan om de Kaapverdische mussen te scoren, maar die lieten zich niet zien. Omdat het nog redelijk vroeg was, konden we via de Biesbosch terug en gingen op zoek naar de noordse nachtegaal. Deze hebben we uiteindelijk gevonden, maar voor Jeroen en Guus was het duidelijk dat het de noordse was, als zij er niet waren geweest, had ik dit exemplaar niet herkend.

Wat ik bijzonder op prijs stelde, was onze zeer relaxte sanitaire stop met koffie en voor verschillende mensen appeltaart met slagroom. Hans Peterse meldde mij dat het niet gebruikelijk was. Als er nog een bijzondere soort op de agenda stond, dan werd die normaal gesproken eerst gezocht en koffie drinken zou pas mogelijk zijn als het exemplaar gespot was. Gelukkig was de vogel niet gevlogen.

Leermoment

Elke excursie heeft mij tot nu toe een leermoment opgeleverd. In dit geval was het de zwartkopmeeuw. Hans meldde deze vogel en pikte hem zo uit een groep kokmeeuwen. Ik wilde heel graag weten waarom hij deze eenling herkende. Zijn omschrijving was heel duidelijk. Heel wit, geen zwarte punten waardoor de vleugels afgerond lijken en zijn zwarte kap loopt wat verder door dan bij de kokmeeuw en verhip daardoor herkende ik hem ook. Hans en alle overige deelnemers aan deze excursie bedankt voor het delen van de telescoop, jullie enthousiasme en gezelschap. Het was een heerlijke dag. 's Avonds om negen uur lag ik in bed, gesloopt maar zeer voldaan.

Verslag van Jeroen Steenberg

Tijdens deze excursie wilden we een aantal gebieden bezoeken waar we normaal 's winters heen gaan. Rond deze tijd komen hier soorten voor die je daar 's winters niet aantreft, zoals enkele soorten sterns en plevieren.

We vertrokken om 7 uur met een groep van 10 deelnemers. We hadden gehoopt op een lekker voorjaarszonnetje, maar de buitentemperatuur leek niet veel anders dan tijdens veel winterexcursies: koud, met een snijdende wind. Gelukkig trok dat later op de dag wel bij.

We begonnen langs de Grevelingen. We keken uit op het eiland Markenje en zagen daar al snel enkele strandplevieren. Ook bevonden zich hier noordse sterns, zwartkop- en dwergmeeuwen. Op de zandige oevers zat een flinke groep dwergsterns.

Vervolgens reden we naar de Brouwersdam, waarlangs we ook dwergsterns en strandplevieren zagen. In de spuikom zwommen zowel gewone als grijze zeehonden. In de Prunjepolder bleek het vrij leeg, al lieten strandplevieren zich hier prachtig bekijken. Ook een kleine plevier kon worden bijgeschreven, evenals een tapuit. Grote aantallen steltlopers waren niet aanwezig, we zagen nog wel enkele drieteenstrandlopers in zomerkleed.

Een slik vol met steltjes

Aangezien er al enkele dagen een terekruiter aanwezig was bij 's Gravenpolder, besloten we toch door te rijden naar het volgende eiland. Daar zat het slik mooi vol met steltjes: de terekruiter werd snel gevonden en bewonderd, tussen tientallen rosse grutto's, goud- en zilverplevieren, bonte strandlopers, kanoeten en tureluurs. We reden door naar Hansweert, waar het expeditie-schip Plancius aange-meerd lag, met aan boord enkele meegelifte Kaapverdische mussen. Deze vogels bleken zich goed te kunnen verstoppen, zodat we dit vrij snel opgaven.

Nachtegaal - Hans van Zummeren

We besloten terug te rijden via de Biesbosch, waar (ook al dagen) een noordse nachtegaal aanwezig was. Eenmaal daar hoorden we de vogel enkele keren zingen, maar aangezien er ook gewone nachtegalen zaten, was het nog niet eenvoudig om de determinatie rond te krijgen. Al met al hebben we genoeg gehoord, maar echt bevredigend werd het niet. Cetti's zangers bleken geen probleem: we hoorden er zeker zes zingen.

Aan het eind van de middag waren we terug in Utrecht, waar in het stadion nog gefeest werd omdat Utrecht Europa in mag. Zij blij, wij blij, het was een heel aardige dag.